

bringe ud i den locale, ikke vilde kunne være tjent med at opgive den Gage, som han gennem Alderstillæg har erhvervet, for at begynde med Begyndelsesgagen i det nye Embede. Jeg kan for mit Vedkommende ikke tillægge den finansielle Byrde, som deraf kunde flyde, nogen overordentlig Betydning. Naturligviis kunde der, dersom dette Forhold hensynslost blev bragt til Anvendelse, komme Noget af Betydning ud deraf, men jeg anseer det for saa vigtigt og vigtigt, at denne Grundsætning slaes fast som almindelig Grundsætning, at jeg ikke har villet paatage mig Ansvar for ikke paany at forelægge denne Bestemmelse til det høitærede Things Overveelse. Det følger ligefrem af sig selv, at der er mange Poster, hvortil man hensigtsmæssig vil kunne tage Mænd, der have tumlet sig i Livet og kjende Forholdene, som de ere, og at man gennem saadanne Mænd vil kunne tilføre Centraladministrationen de Elementer, som den mangler, fordi de i den ansatte Embedsmænd aldrig komme udenfor Contoirerne, og paa den anden Side kan det ligesaalet nægtes, at en Mand, ved at blive ved med — ja lad mig sige — at gaae i det samme Spor, hvori han blev sat i sin tidlige Ungdom, let bliver meget eenfaldig og meget tidligere trættet, end han ellers vilde blive, og altsaa mindre brugbar, hvorimod han vilde kunne gjøre overmaade god Gyldest ved til en anden Post at medbringe det større Overblik, som man faaer ved at see de mange Sager i Centraladministrationen, og tilføre den locale Administration en Dygtighed, som man undertiden ogsaa der kan mangle. At der maastee nok kunde gives Paragraphen en noget mere gennemskuelig Form, vil jeg ikke heneegte. Det forekommer mig iøvrigt, at det ikke vilde være vanskeligt at udtrykke den Tanke, at indenfor den Klasse af Embeder, der lønnes med den samme Begyndelsesgage og den samme Endegage, og i hvilke Principet for Alderstillæg er det samme, skulde man kunne tage sit Alderstillæg med fra den ene til den anden Stilling i denne Klasse; ja, dersom man forøvrigt vil fastholde § 4, skal jeg gjerne forpligte mig til ved tredie Behandling at stille et Endringsforslag med Udeladelse af alle

Tal. Disse ere nærmest komne ind, fordi man navnlig har havt de nuværende Rønningsforhold for Die. Det ifjor nedsatte Udvalg har i Grunden ogsaa anerkjendt den Tanke, som ligger i § 4, men har henvist mig til at gjøre den gjældende i de enkelte Rønningslove eller igjennem Finantsloven. Det er imidlertid dette, som jeg troer har sine Misligheder. Deels er det ikke sagt, at man ved de enkelte Rønningslove altid vil være istand til at overse alle de Forhold, der kunne indtræde, og hvad dernæst en Afgjørelse gennem Finantsloven angaaer, da vil det ofte blive Kongen umuligt at ansætte en Embedsmand, forinden dette Forhold er ordnet gennem Finantsloven; thi Vedkommende kan selvfølgelig ikke være tjent med at modtage et Embede, uden at være nogenlunde sikker paa, at de Rønningsforhold, som han har anseet anvendelige paa sig, ogsaa virkelig vilde blive fyldestgjorte gennem Finantsloven. Jeg kan altsaa ikke anbefale det ærede Thing at stryge § 4, men paa den anden Side vil jeg heller ikke derimod sætte en saa afgjort Modstand som imod et af de andre Endringsforslag, jeg senere skal komme til. — Naar jeg ikke har optaget den foreslaede Tilføielse til § 7, da er det, fordi jeg ærligt talt maa tilstaae, at den efter min Mening ikke seer godt ud. Jeg fandt, at denne Tilføielse var ligesom et Hoc mod Kongemagtens Værdighed (Modsigelse). Ja, dersom de ærede Medlemmer vilde gjøre sig den Uleilighed at tænke sig, hvad Indholdet skulde være af en saadan Anordning, som Endringsforslaget omtaler, vilde de maastee give mig Ret. Det er overmaade nemt for Thinget at stubbe Indholdet af Anordningen over paa Ministeren, men Vanskeligheden med Hensyn til Indholdet bliver dog ligesuldt tilbage. Man skal altsaa anbefale Kongen at tilbyde Folk at blive frie for de Naadesbevisvinger, han engang har ladet dem blive tildeel; men dette forekommer mig at være overordentlig vanskeligt at gjøre. Paa den anden Side kjender jeg ikke noget saadant Forhold som det, den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Ville) nævnte; derimod kjender jeg ikke saa Tilfælde, hvor det uden Vanskelighed er lykkedes en Mand ved Ministerens Mel-